

RUSKI INWALID

ŚRODA.

21 Kwietnia 1820 r.

CZYLI

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Treść. Wiadomości Kraiowe: Królestwo Polskie z Warszawy. Wiadomości Zagraniczne: Włochy.

WIADOMOŚCI KRAIOWE.

KRÓLESTWO POLSKIE.

z Warszawy 22 Kwietnia

Rozkaz dzienny do wojska Polskiego.
w Kwaterze Głównej dnia 31 Marca. 1820.
w Warszawie 12 Kwietnia.

ZA NAYWYŻSZYM ROZKAZEM.

*Są mianowani Podporucznikami na miejsca
wałuiące, ze szkoły Podchorążych.*

w Gwardji.

Do pułku Grenadyerów: z pułku 4go strzelców pieszych, Podchorąży Hippolit Stokowski — Z pułku grenadyerów gwardji, Podchorążowie: Jan Hincz, Dominik Szczawiński, Stanisław Brochocki, i Podofficer Alexander Kozłowski.

w Korpusie Artylleryi i Inżynierów.

Do batalionu saperów, z tegoż batalionu Podofficer Rychard Nowicki.

w Piechocie.

Do pułku 1 liniowego: z pułku Grenadyerów gwardji, Podchorąży Ignacy Dobrzelewski, i Podofficer Konstanty Naski; z pułku 1 liniowego, Podchorąży Jan Rychłowski, Podofficerowie: Wincenty Poznański i Adam Plewaka.

Do pułku 5 liniowego: z tegoż pułku, Podchorąży Józef Smiechowski; Podofficerowie: Antoni Nowak i Franciszek Szyller; z pułku 6 liniowego, Podofficer Józef Rzeszotarski.

Do pułku 2 liniowego: z pułku grenadyerów gwardji, Podchorąży Stanisław Okólski; z pułku 2 liniowego, Sierżant starszy Józef Kmita; Podofficerowie: Józef Zabłocki, Stanisław Rudnicki, Jakób Straszewski i Władysław Drzewiecki.

Do pułku 6 liniowego: z tegoż pułku:

Podchorąży Walenty Barbowski; Sierżant starszy Ignacy Sosnkowski; Podofficerowie: Alexander Gradowski, Alexander Marchocki i Augustyn Czarnecki.

Do pułku 1 strzelców pieszych: z tegoż pułku, Podchorążowie Tomasz Olędzki, Antoni Olędzki, Franciszek Gzowski i Jan Gzowski.

Do pułku 3 strzelców pieszych: z tegoż pułku, Podchorąży Danazy Chamski; z pułku grenadyerów gwardyi, Podchorążowie Tomasz Gerszt, Woyciech Krosnowski i Podofficer Seweryn Kosarzewski; z pułku 3 strzelców pieszych, Podchorąży Adolf Duniewicz; z pułku 1 strzelców pieszych, Podchorąży Jan Mroczkowski; z pułku 9 linii: Podofficer Antoni Łącki z batalionu saperów, Podofficer Jan Tokarski.

Do pułku 3 liniowego: z tegoż pułku Podchorążowie: Kasper Dziewicki, Jan Kon, Antoni Bieńkowski, Xawery Zakrzewski, Józef Leśniowski, Adolf Gliński, Michał Mianowski i Gustaw Wolski.

Do pułku 7 liniowego: z pułku grenadyerów gwardyi, Podchorąży Michał Stroynowski; z pułku 7 liniowego Podchorąży Józef Pawlikowski; z pułku 4go liniowego Sierżant starszy Franciszek Mterostawski; z pułku 7 liniowego, Podofficerowie: Adam Meleer, Józef Nawadzki i Józef Lipiński.

Do pułku 4 liniowego: z tegoż pułku, Podchorąży Tomasz Kłianowski, Podofficerowie: Jerzy Kotowicz, Tadeusz Porębiński i Mikołaj Radliński.

Do pułku 8 liniowego: z tegoż pułku, Podofficer Jacenty Rousseau; Podchorążowie: Nepomucen Grabowski i Antoni Zamoyński; Sierżanci starsi: Woyciech Lędziański i Jan Łukaszewicz; Podofficerowie: Felix Nesterowicz i Stanisław Cybulski.

Do pułku 2 strzelców pieszych, z tegoż pułku, Podchorążowie: Teofil Wotowski, Jan Moszczwiński, Józef Federowicz, Józef Jurkowski, Andrzej Dziewolski, Kasper Luga, Wawrzeniec Czechowski i Ignacy Paszkowski.

Do pułku 4 strzelców pieszych: z tegoż pułku, Podchorążowie: Jan Turowski, Piotr Mrózek, Adam Rostkowski i Ignacy Berowski

*Otrzymują żądaną dymisyę.
w Piechocie.*

W pułku 7 liniowym, Podchorąży Dyonizy Karński, w stopniu Podporucznika.

Naczelnym Wódz.
(podpisano) K O N S T A N T Y
W. X. R.

Zgodno z oryginałem
Generał Szeł Sztabu Głównego *Tolirski.*

Kommissya Rządowa Przychodów i skarbu.
Dekret Najjaśniejszego Cesarza i Króla, mundury dla korpusu Leśnego stanowiący, podaje do publiczney wiadomości w osnowie następującej iak niżej.

Działo się w Warszawie dnia 19 Kwietnia 1820 roku.

Minister Prezydujący
(podpisano) *Wegleński.*
Referent wydziału Sekr: Jeneral:
(podpis:) *Englert.* (podpis:) *Kruszyński.*

Wypis z protokołu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.

z Bożey łaski,

MY ALEXANDER I.

CESARZ WSZECH ROSSYY, KRÓL POLSKI.

Pragnąc nadać mundur dla korpusu naszego leśnego w Królestwie Polskiem, postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1. Królewski korpus leśny mieć będzie osobny mundur podług rysunków dołączonych, które my zatwierdzamy.

Art. 2. Osobne znaki munduru leśnego stopniowane będą podług klas osmiu.

Art. 3. *Do klasy pierwszej należeć będą:*

a) Minister Przychodów i Skarbu. —

b) Dyrektor Jeneralny lasów Rządowych. —

c) Nadlesny naczelnym. — *Do klasy drugiej*

Nadlesni Jeneralni. — *Do klasy trzeciej.*

a) Nauczyciele szkoły leśnictwa — b) Referent. Sekretarz, Nadrachmistrz w wydziale Lasów w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu. — *Do klasy czwartej*

a) Assessorowie Nadlesni — b) Nadlesni — *Do klasy piątej*

a) Nadlesniczowie — b) Miernicy leśni — c) Urzędnicy leśni biórowi w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu nieobięci w klasie trzeciej. — *Do klasy szóstej;*

a) Podlesni — b) Uczniowie szkoły leśnictwa — *Do klasy siódmej* — Strażnicy. — *Do klasy ósmej* — Strzelcy leśni.

Art. 4. Mundur leśny i osobne znaki oznaczają się jak następuje:

Klasa pierwsza: Mundur ciemno-zielony, na jeden rząd guzików zapinany, takież kołnierz z przodu na haftki spięty, łapki i klapki nad kieszeniami także, po y zawinięte i z wypustką jasno-zieloną, guziki białe z Polskim Orfeuszem, dziewięć z przodu, po trzy na kłapkach, dwa w stanie, spodnie gładkie ciemnozielone na powszednie dni, a białe gładkie na dni świąt. Bóty półpalone zachodzące po nad kolana, ostrogi srebrne na sprzączki zapinane. Zamiast szlif, na każdym ramieniu gruby bulion srebrny skręcony, i przypięty na guzik mały srebrny. Haft na kołnierzu, łapkach i kieszeniach srebrny, wyrażający dwie gałęzie dębowe z liśćmi i żółędziami. Prócz tego, ma być kołnierz, łapkach i kieszeniach wyszyta dookoła obwódka srebrna w ząbki. Szpada płaska z rękojścią metalową białą, ławka zaś i gałka z metalu złotego, felcech srebrny. Kapelusze stósowane bez pióra z srebrnymi kordonkami, kokarda biała, bulion u kapelusza srebrny zapięty na guzik podobny jak u munduru.

Klasa Druga. Mundur, guziki, spodnie, bóty, szpada i felcech ze wszystkiem podobne, jak w pierwszej klasie. Kołnierz i łapki jak u munduru klasy pierwszej oprócz, że niemają być ząbkowane. Kieszenie bez haftu, i tylko ze srebrną haftowaną obwódką jak na kołnierzu i łapkach. Szpada i felcech jak wyżej; kapelusze także podobny, lecz zamiast bulionu ma być srebrny galon.

Klasa trzecia: Mundur, guziki, spodnie, szpada i felcech jak wyżej, bez bulionów i bez ostróg. Na kołnierzu haft ma wyrażać tylko jedną gałązkę dębową, dolna tylko część kołnierza ma mieć obwódkę bez ząbków lecz u końców kołnierza, jak spina na haftki, obwódka ma iść podług, szerokości kołnierza i być ząbkowaną. Kieszenie i łapki z obwódką gładką srebrem haftowaną bez ząbków; kapelusze jak w klasie drugiej.

Klasa czwarta: Mundur, guziki, spodnie i kapelusze podobne jak dla trzeciej klasy. Kołnierze, łapki i kieszenie z obwódką srebrną haftowaną i ząbkowaną. Szpada felcech i kapelusze jak w klasie drugiej; bóty z ostrogami, jeden bulion na prawem ramieniu taki, jak przepisany dla klasy pierwszej.

Klasa piąta: Mundur, guziki, spodnie bó-

ty, kdpelusz, szpada, felcech, podobne jak w czwartej klasie. Kołnierz jeden tylko z obwódką jak w klasie czwartej, bez bulionu. Urzędnicy biórowi tej klasy bez ostróg.

Klasa szósta. Mundur, guziki, spodnie, bóty, kapelusze, szpada i felcech, jak w czwartej klasie; haftu żadnego, bez bulionu. Uczniowie stali szkoły leśnej bez felcechu u szpady.

Klasa siódma. Mundur szary sukienny w formie kurtki, z kołnierzem i łapkami sukna jasnozielonego, zapięty na jeden rząd guzików dziewięciu gładkich, u kołnierza u łapek galonek gładki srebrny. Pantalony szare sukienne z lampasami zielonymi na bóty. Na prawem ramieniu pasek z sukna jasnozielonego przypięty gładkim białym guzikiem do wstrzymania pendent. Pendent jeden z czarnego lśniącego lederwerku z prawego ramienia na lewą stronę idący, na nim zawieszona ładownica z czarnego lederwerku, pendent drugi z podobnego lederwerku z klamrą białą na biodrach, na nim zawieszony kordelas z rękojścią metalową białą gałka z metalu złotego, pochwa czarna, felcech niciany, szako czarne gładkie z orłem białym posrebrzonym, fuzya przy koniu, ostrogi u bótów.

Klasa osma. Mundur szary w formie kurtki, latem płócienny, zimą sukienny, z kołnierzem i łapkami jasnozielonymi, zapięty na jeden rząd guzików gładkich białych, pantalony latem płócienne, zimą szare sukienne na bóty. Pendent jeden i drugi jak w klasie siódmej z tą różnicą, że ładownica borsukowa, a kordelas bez felcechu, szako czarne gładkie z orłem białym blaszanym, fuzya przewieszona przez lewe ramie, ostrogi u bótów.

Art. 5. Młodziacy prawo nosić mundur przepisany dla klasy 1, 2, 3, 4, 5, i 6, będą mogli w dni powszednie nosić surduły mundurowe z takiegoż sukna co i mundur, z wypustką jasno-zieloną, guzikami mundurowymi, tudzież do munduru pantalony szare na bóty z lampasem zielonym, i furażerki ciemnozielone.

Art. 6. Płaszcz dla wszystkich klas stanowi się z sukna szarego z kołnierzem jasnozielonym.

Art. 7. Urzędnicy klasy 1, 2, 3, 4 i 5 mogą nosić iako wice mundury mundur przepisany dla klasy 6, oprócz bulionów, które nosić powinni podług przepisów i klasy właściwej.

Art. 8. Urzędnicy leśni obowiązani są nosić mundur, ile razy są w pełnieniu obowiązków swoich, i kiedy się zwierchnikom przedstawiają, wyjąwszy professorów, urzędników linii biórowey, i uczniów szkoły leśney, którzy tylko w dni galowe do noszenia munduru są obowiązani.

Art. 9. Strażnicy i strzelcy niebędą obowiązani do noszenia przepisanego munduru, iak w miarę zupełnego uregulowania ich posad.

Art. 10. Przy otworzeniu iakiego nowego stopnia lub urzędu w administracyi leśney. Namiestnik nasz postanowi, iakiey klasy mundur będzie mu przeznaczony.

Art. 11. Wykonanie niniejszego postanowienia, Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu polecamy.

Dan w Petersburgu dnia $\frac{17}{12}$ Grudnia 1819
(Podpisano) ALEXANDER
(L. S.) przez Cesarza i Króla.
Minister Sekretarz Stanu

Minister Przydujący (pod:) Jg. *Sobolewski*.
w Kommissyi Rządowej

Przychodów i Skarbu z godno z oryginałem
(pod) J. *Węgleński*. Minister Sekret. Stanu

Za zgodność (pod.) Jg. *Sobolewski*.
Kadca Sekretarz Stanu Jenerał Brygady

(podpisano) *Kossecki*.

Za zgodność

Jan Pomian *Kruszyński*.

Sekr: Jlny Kom: Rząd: Przy: i Skar.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

WŁOCHY.

z Rzymu, 30 Marca.

Trybunał *Monte-Citorio* wydał wyrok w sprawie dosyć ważney, której treść jest następująca:

Kościół Stey Anny w Ankonie od niepamiętnych czasów poświęcony był na nabożeństwo Greko-Unitów; odbywali oni tam obrzędy swego wyznania na przemian z chrześcianami kościoła greckiego wschodniego. W roku 1797, wtenczas kiedy Ankona była zajęta przez osadę francuską, Grecy wschodni, to

jest niepołączeni z kościołem Rzymsko-Katolickim, których dosć znaczna była w tym porcie liczba, prosili aby im odstępiono zupełnie ten kościół i komendant francuzki opierając się iakoby na zaleceniu Bouapartego naówczas naczelnie dowodzącego, zadowolnić tę proźbę. Dnia 17 Lutego 1797 roku konsul rossyyski w imieniu pomienionych wyznawców kościoła wschodniego zajął tę świątynię, i wyrugowawszy z niej dawnych właścicieli przychody iey i należności na rzecz nowych przeznaczył. Herby rossyyskie zawieszono nad drzwiami kościelnymi i utrzymano tak aż do wojny między Francją i Rossyją, w którym to czasie herby pomienione już nie zewnątrz; lecz wewnątrz tylko umieszczono kościoła. Dawni właściciele ulegając okolicznościom, niemogli odezwać się z swoiemi pretensyami. Gdy *Pius VII* zostawszy Papieżem w konklawie weneckiem, przejeżdżał przez Ankonę do Rzymu, nowi właściciele prosili go, aby kościół pomieniony przy nich pozostał i iak twierdzą chociaż bez żadnych dowodów, oyciec święty słownie na ich proźbę zezwolił, a to przez przyjaźń dla Cesarza *Pawła I*. W roku 1805 Greko-Unitci poczęli się domagać o swoją własność; lecz okoliczności przeszkodziły rozwinięciu sprawy. Nakoniec przed kilku laty rozpoczęta została.

Wyrok trybunału iest na stronę Greko-Unitów i opiera się na tem, iż grec wschodni czyli niepołączeni z kościołem Rzymsko-Katolickim nie okazali żadnych praw na tę należność. Dawni właściciele kościoła chcieli naybardziej oprzeć się na tem, że publiczne nabożeństwa wyznań niepołączonych z kościołem Rzymsko Katolickim niemogą mieć miejsca w Państwach Papiezkich; lecz gdy grecy niepołączeni przytoczyli im bullę *Pawła III*, potwierdzoną przez *Pawła V*, 13 maja 1606 roku a pozwalającą Chrześcianom kościoła wschodniego, żydom nawet i Turkom mieć swe kościoły w Ankonie, trybunał bynajmntej zdania swojego na tem nieopierał. Wyswieca się więc ztąd, iż niesprawiedliwie zarzucano dworowi rzymskiemu, iakoby obcych wyznań w państwie swoim niecierpiał.

W PETERSBURGU.

w drukarni wojenney Głównego Sztabu JEGO CESARSKIEY MŚCI.